

СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

УДК 342

DOI 10.36919/3041-1149(Print).11.2025.202-208

В. І. Вовнюк,*керівник Секретаріату**Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної**комісії адвокатури,**здобувач третього рівня освіти (PhD),**Міжнародний економіко-гуманітарний університет**імені академіка Степана Дем'янчука**email: vip-vov@ukr.net***ORCID 0009-0005-3912-3408**

СТАДІЇ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЇХНЬОГО ВИРІШЕННЯ

У дослідженні здійснено спробу аналізу обґрунтованості нормативних положень, що регламентують структуру дисциплінарного провадження стосовно адвоката. Зазначається, що основні положення досліджуваної проблеми викладені в Законі України від 05.07.2012 «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Досліджено як саму структуру дисциплінарного провадження щодо адвоката, так і обґрунтованість існування відображених у ній стадій.

Звернуто увагу, що сама структура дисциплінарного провадження стосовно адвоката, зважаючи на ухвалення Верховною Радою України в квітні 2012 року нового Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), яким закріплено нову структуру стадій кримінального процесу, достатньо сильно повторює структуру кримінального процесу, яка закріплена в цьому Кодексі. Проте певні елементи викликають асоціації й з положеннями Кримінально-процесуального кодексу 1960 року.

Ретельне дослідження змісту процедури під час дисциплінарного провадження на різних стадіях дало змогу виявити достатньо серйозні проблеми, які мають негативний вплив на повноту дисциплінарного провадження, забезпечення його оперативності, дотримання передбачених законом процесуальних термінів провадження, а також на дотримання принципу процесуальної економії.

Вирішення виявлених проблемних питань дало б змогу, крім зазначеного, певною мірою обмежити або й взагалі усунути можливості незаконного ухилення винних адвокатів від відповідальності за вчинені ними дисциплінарні проступки.

Ключові слова: скарга, закриття дисциплінарного провадження, кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури, строки розгляду, дисциплінарна відповідальність адвоката.

Постановка проблеми. Повсякденна діяльність адвокатури пов'язана з виконанням широких функцій, пов'язаних зі здійсненням захисту, представництва та наданням професійної правничої допомоги в інших формах на професійному рівні. Цілком природньо, що специфіка такої діяльності викликає досить неоднозначний відгук у різних частинах суспільства та його представників, які проявляються в поданні до відповідних органів адвокатського самоврядування, якими є Кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатів (далі – КДКА) та Вища кваліфікаційно-

дисциплінарна комісія адвокатури (далі – ВКДК) відповідних скарг на адвокатів і скарг на рішення КДКА. Прийом та розгляд таких скарг, як і будь-яка діяльність у правовому полі, здійснюються в певному встановленому законом порядку, який у цьому разі проявляється та реалізується через призму дисциплінарного провадження. Уся процедура дисциплінарного провадження є структурованою та поділяється на певні стадії, реалізація яких на практиці виявляє певні проблеми, які і є предметом цього дослідження.

Аналіз дослідження проблеми. Наукова спільнота достатньо значну увагу приділяє дослідженню проблем, пов'язаних з дисциплінарною відповідальністю адвоката за вчинення ним дисциплінарних проступків. Цьому аспекту присвячені наукові дослідження Ю. І. Асадчева, Н. М. Бакаянова, О. М. Бандурки, В. М. Бевзенка, В. В. Божкова, І. М. Бондаренка, В. В. Весніна, Т. Б. Вільчик, В. С. Гончаренка, В. В. Заборовського, О. В. Закаленко, Я. О. Ковальнової, Д. А. Козачук, С. М. Кушніра, О. С. Лагоди, О. М. Овчаренко, М. І. Смоковича, Я. В. Фляжнікової, О. М. Овчаренко та багато інших.

Проте проблеми, які виникають у практичній діяльності адвокатури, пов'язані з існуючою структурою дисциплінарного провадження, його стадіями залишилися поза увагою науковців.

Мета статті. Зазначене вище й спонукало дослідити визначені проблеми, оскільки їхнє вирішення має велике практичне значення для впорядкування процедури дисциплінарного провадження стосовно адвокатів, забезпечення в цьому процесі дотримання основних засад судочинства та адвокатської діяльності, усунення наявних недоліків і попередження в подальшому негативних наслідків для клієнтів та іміджу адвокатури загалом.

Виклад основного матеріалу. Основним законодавчим актом України, що регламентує діяльність адвокатури, є Закон України від 05 липня 2012 року № 5076-VI «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон). Ним передбачено всі основні базові засади організації діяльності цього недержавного самоврядного інституту, основними завданнями якого є здійснення захисту, представництва та надання правничої допомоги в інших формах на професійному рівні [1]. Водночас очевидним є, що адвокатська діяльність, як і будь-яка людська діяльність, не є бездоганною й пов'язана з вирішенням питань, викликаних певними порушеннями та помилками, що виникають у її здійсненні.

Законом як формою реагування на такі негативні факти запроваджене дисциплінарне провадження, яке ч. 2 ст. 33 Закону визначається як «процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діях адвоката ознак дисциплінарного проступку» [1].

Процедура здійснення дисциплінарного провадження щодо адвоката регламентується Положенням про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, затвердженим рішенням Ради адвокатів України від 30.08.2014 № 120, з подальшими змінами (далі – Положення). Дефініція дисциплінарного провадження, викладена у п. 2 цього Положення, є ідентичною до формулювання Закону [2].

Згідно зі ст. 37 Закону «Дисциплінарне провадження» складається з таких стадій:

- 1) проведення перевірки відомостей про дисциплінарний проступок адвоката;
- 2) порушення дисциплінарної справи;
- 3) розгляд дисциплінарної справи;
- 4) ухвалення рішення в дисциплінарній справі [1].

Уже аналіз першої стадії дисциплінарного провадження щодо адвоката доходить висновку про наявність певних неузгодженостей задекларованої у ст. 37 Закону структури дисциплінарного провадження з їхнім змістом.

Сама назва першої стадії «Проведення перевірки відомостей про дисциплінарний проступок адвоката» викликає асоціації з так званою дослідчою перевіркою початкової інформації про вчинення злочину, яка здійснювалася органами внутрішніх справ після її надходження відповідно до положень Кримінально-процесуального кодексу України від 28.12.1960 (далі – КПК України 1960) [3]. Така перевірка виконувала функцію своєрідного фільтра та давала змогу відділяти злочини, які вимагали здійснення дізнання або досудового розслідування, від інформації, що не містила ознак про вчинення кримінально караного діяння.

Проте вже ознайомлення зі змістом ст. 38 Закону [1], якою регламентується проведення зазначеної перевірки, та пп. 14–21 Положення [2], де викладені вимоги щодо форми та змісту скарги, викликають сумніви як в обґрунтованості таких асоціацій, так і в тому, що саме з цієї стадії фактично розпочинається дисциплінарне провадження щодо адвоката.

Частина 1 статті 38 Закону містить у собі новелу, відповідно до якої «заява (скарга) щодо поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, реєструється кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури та не пізніше трьох днів з дня її надходження передається до дисциплінарної палати» [1].

Проте вже у вищезазначених пунктах Положення, передусім у п. 20, зазначається, що «усі заяви (скарги) підлягають обов'язковому прийняттю без здійснення їх реєстрації. Заяви (скарги), що відповідають вимогам до заяви (скарги), підлягають обов'язковій реєстрації та розгляду» [2].

Аналіз усіх попередніх пунктів Положення, починаючи з п. 14, де викладені вимоги до заяви (скарги), свідчить про те, що перепорою для реєстрації є невідповідності форми та змісту заяви (скарги) вимогам Положення щодо формальних ознак, які не впливають на сутність оскаржуваних дій чи бездіяльності адвоката.

Водночас за наявності потрібної формальної відповідності заяви (скарги) відображенням у Положенні вимогам заява (скарга) має бути зареєстрована та передана до КДКА для здійснення перевірки.

Розглянута конфігурація не відповідає підставам та умовам проведення дослідчої перевірки, як того вимагали положення КПК України 1960, оскільки під час дослідчої перевірки практично встановлювалися підстави для порушення кримінальної справи, тобто наявність самого факту кримінального правопорушення. За його відсутності в порушенні кримінальної справи відмовлялося. Зазначені обставини чітко визначали для дослідчої перевірки важливу роль своєрідного фільтра, який у певний спосіб позбавляв органи досудового розслідування від невинного первантаження.

Отже, у Законі та Положенні фактично маємо зразок копіювання процедури початку досудового розслідування відповідно до вимог Кримінального процесуального кодексу України від 13.04.2012 (далі – КПК України 2012) для потреб дисциплінарного провадження щодо адвоката. Адже саме з реєстрації в Єдиному реєстрі досудових розслідувань (далі – ЄРДР) розпочинається кримінальне провадження [4].

Для того щоб бути зареєстрованою, заява (скарга) має відповідати вимогам, які викладені в п. 14 Положення, до яких належать, крім формальних, такі суттєві вимоги:

- виклад обставин, якими заявник обґрунтовує факт наявності в діях адвоката дисциплінарного проступку;
- вимоги заявника;
- докази, якими обґрунтовується заява, а у разі неможливості – посилання на такі докази із зазначенням причин і клопотанням про їхнє витребування та дослідження.

Недотримання зазначених вимог зумовлює відмову в реєстрації заяви (скарги) та її повернення заявнику (скаржнику), що прямо зазначається в п. 20 Положення.

Викладені вище суттєві вимоги за своїм змістом містять інформацію, яка підтверджує наявність ознак дисциплінарного проступку в діянні адвоката, що робить можливим реєстрацію заяви (скарги) та її передачу для здійснення перевірки.

Отже, можемо вважати, що розгляд заяви (скарги) на предмет можливості її реєстрації за своєю сутністю виконує аналогічну дослідчій перевірці за КПК України 1960 функцію фільтра, а факт реєстрації заяви (скарги) за своїм функціональним навантаженням є тотожним факту реєстрації заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення в ЄРДР. Тобто реєстрація заяви (скарги) про дисциплінарний проступок адвоката є офіційним початком дисциплінарного провадження.

Частиною 2 статті 38 Закону передбачено, що «під час проведення перевірки член дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури має право *опитувати осіб*, яким відомі обставини вчинення діяння, що має ознаки дисциплінарного проступку,

отримувати за письмовим запитом від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадських об'єднань, фізичних осіб потрібну для проведення перевірки інформацію, крім інформації з обмеженим доступом» [1]. Тобто під час перевірки вживаються заходи, які за своєю природою й порядком вчинення фактично збігаються зі слідчими (розшуковими) діями, передбаченими кримінальним процесуальним законодавством для стадії досудового розслідування в кримінальному провадженні.

Результатом цієї діяльності, відповідно до Закону, є спрямування матеріалів перевірки до дисциплінарної палати для вирішення питання про порушення дисциплінарної справи. Проте ні в Законі, ні в Положенні, ні в будь-якому іншому нормативному документі поняття «дисциплінарна справа» не визначено, його дефініція в будь-якому вигляді не сформована, відповідь на запитання «Чи не є поняття «дисциплінарне провадження» та «дисциплінарна справа» тотожними?» не дана.

Отже, маємо очевидне порушення правил юридичної техніки, яке проявляється в можливості визначення різними поняттями одного й того самого явища, що в нормотворчій діяльності є неприпустимим.

Якщо взяти за факт тотожність понять «дисциплінарне провадження» й «дисциплінарна справа», то маємо визнати наявність понятійної тавтології. До того ж форма викладення цих понять як у Законі, так і в Положенні свідчить, що в межах однієї процедури двічі ухвалюється одне й те саме рішення, водночас обидва факти рознесені в часі, що не має будь-якого сенсу.

Аналіз статті 39 Закону однозначно доходить висновку, що замість стадії порушення дисциплінарної справи полягає в порушенні дисциплінарної справи або відмови в її порушенні. Тобто в ухваленні рішення, яке фактично дублює вже ухвалене рішення про початок дисциплінарного провадження. Отже, йдеться про організаційний захід, який не створює ніяких правових, зокрема негативних, наслідків для адвоката, щодо якого здійснюється дисциплінарне провадження. Єдиним наслідком такого рішення, крім визначення місця, дати та часу розгляду заяви (скарги), є виникнення в адвоката права на оскарження зазначених рішень.

Також можна відмітити і ще одну прогалину на першій стадії дисциплінарного провадження. Так, підставою для ухвалення рішення про порушення дисциплінарної справи та результатом здійснення першої стадії дисциплінарного провадження «проведення перевірки відомостей про дисциплінарний проступок адвоката» є встановлення в діях адвоката саме *ознак дисциплінарного проступку*. Зазначене визначено в ч. 2 ст. 36 Закону, згідно з якою дисциплінарну справу стосовно адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката, а також за анонімною заявою (скаргою).

Однак ні Законом, ні будь-якими іншими підзаконними нормативно-правовими актами не визначено, що віднесено до ознак дисциплінарного проступку, які критерії чи підстави дають право на застосування такого твердження. Так само і не визначено самого поняття.

Факт порушення дисциплінарної справи стосовно адвоката не є встановленням у його діях факту вчинення ним дисциплінарного проступку. І лише за результатом розгляду дисциплінарної справи за сутністю дисциплінарною палатою буде виявлено, чи вчинявся адвокатом дисциплінарний проступок. З цього виходила колегія суддів Касаційного адміністративного суду, розглядаючи справу № 826/13442/15, що стосувалася скасування рішення КДКА регіону про порушення дисциплінарної справи щодо адвоката.

У Верховному Суді зазначили, що таке рішення містить лише попередні висновки та не встановлює факт вчинення адвокатом конкретного дисциплінарного проступку. Порушення дисциплінарної справи свідчить лише про те, що в процесі перевірки виявлені ознаки дисциплінарного проступку, які потребують більш детального дослідження на предмет їхнього підтвердження або ж спростування [5].

З урахуванням цієї позиції Окружний адміністративний суд м. Києва у справі № 826/11022/17 дійшов висновку, що рішення про порушення дисциплінарної справи не порушує прав та не зумовлює жодних негативних наслідків для адвоката [6].

А Шостий апеляційний адміністративний суд, який також відмовив у скасуванні рішень дисциплінарних органів адвокатури про порушення справи, в постанові у справі № 826/14540/17 нагадав, що за усталеною практикою Європейського суду з прав людини для того, щоб мати змогу звернутися за захистом до суду, особа має довести, що вона є жертвою порушення прав [7]. Щоб претендувати на статус жертви такого порушення, оспорюваний захід має безпосередньо зашкодити особі (рішення ЄСПЛ у справах «Аксу проти Туреччини» (Aksu v. Turkey) пункт 50; «Берден проти Великої Британії» (Burden v. the United Kingdom) пункт 33; «Тенасе проти Молдови» (Tnase v. Moldova) [9; 10; 11].

З огляду на викладене достатньо обґрунтованим можна вважати висновок, що єдиним реальним наслідком існування стадії порушення дисциплінарної справи є надання можливості адвокату, щодо якого здійснюється дисциплінарне провадження, оскаржувати абсолютно формальне рішення та забезпечувати тривалість дисциплінарного провадження.

Як вимагає Закон (ст. 39), рішення про порушення дисциплінарної справи або про відмову в порушенні дисциплінарної справи ухвалюється колегіально дисциплінарною палатою КДКА.

У такому самому складі здійснюється виконання третьої, основної стадії дисциплінарного провадження «розгляд дисциплінарної справи», що й становить зміст відповідної стадії. Згідно із положеннями ст. 40 Закону на цій стадії дисциплінарна палата КДКА «заслуховує повідомлення члена дисциплінарної палати, який проводив перевірку, про результати перевірки, пояснення адвоката, стосовно якого порушено дисциплінарну справу, особи, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність адвоката, та пояснення інших заінтересованих осіб.

Адвокат, стосовно якого порушено дисциплінарну справу, та особа, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність адвоката, мають право надавати пояснення, ставити питання учасникам провадження, висловлювати заперечення, подавати докази на підтвердження своїх доводів, заявляти клопотання й відводи, користуватися правничою допомогою адвоката.

У разі неможливості з поважних причин брати участь у засіданні кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури адвокат, стосовно якого розглядається справа, може надати за сутністю порушених питань письмові пояснення, які додаються до матеріалів справи. Письмові пояснення адвоката оголошуються на засіданні дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури.

Неявка адвоката чи особи, яка ініціювала питання дисциплінарної відповідальності адвоката, на засідання дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури без поважних причин за умов наявності доказів завчасного повідомлення зазначених осіб про місце, день і час засідання не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи. У разі повторної неявки зазначених осіб на засідання палати розгляд справи здійснюється за їхньої відсутності незалежно від причин неявки».

Викладене свідчить, що структура стадії розгляду дисциплінарної справи практично відтворює структуру судового засідання, що вкотре підтверджує сутність професійних дисциплінарних органів, зокрема й органів адвокатського самоврядування, як квазісудових структур, що знаходять підтвердження і в рішеннях судових органів [8].

Водночас потрібно звернути увагу, що основу розгляду становлять матеріали перевірки, яка здійснювалася членом дисциплінарної палати КДКА, що ще раз підтверджує непотрібність стадії порушення дисциплінарної справи.

Висновки. Підсумовуючи результати дослідження, варто зауважити, що нині чинна структура дисциплінарного провадження не повною мірою відображає як сучасні умови діяльності адвокатів, так і наявні негативні тенденції їхньої дисциплінарної практики. Чи не основним недоліком цього процесу є традиційне та системне затягування дисциплінарного провадження, що достатньо часто призводить до уникнення дисциплінарної відповідальності адвокатами, винними у вчиненні дисциплінарних проступків.

З метою усунення цих негативних тенденцій вважаємо за доцільне опрацювати та внести пропозиції щодо вдосконалення профільного Закону в частині вилучення стадії порушення дисциплінарної справи зі стадій дисциплінарного провадження.

Потребують також редагування законодавчі положення, що стосуються використання поняття «дисциплінарна справа» та визначення «ознак дисциплінарного проступку» в Законі та інших нормативних актах, оскільки така ситуація не сприяє однаковому його розумінню всіма учасниками дисциплінарного провадження. Вбачається доцільним вилучити поняття «дисциплінарна справа» із законодавчих актів, замінивши поняттям «дисциплінарне провадження», а використання такого поняття, як «ознак дисциплінарного проступку», прибрати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05 липня 2012 р. № 5076-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
2. Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, затверджене рішенням Ради адвокатів України від 30.08.2014 № 120. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr120871-14#Text> (дата звернення: 06.09.2025).
3. Кримінально-процесуальний кодекс України : Закон України від 28.12.1960. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001-05#Text> (дата звернення: 08.09.2025).
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 08.09.2025).
5. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 липня 2018 року у справі № 826/13442/15. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/75285245> (дата звернення: 12.09.2025).
6. Рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 02 листопада 2018 року у справі № 826/11022/17. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/77745919> (дата звернення: 12.09.2025).
7. Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 30 жовтня 2018 року у справі № 826/14540/17. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/77536676> (дата звернення: 12.09.2025).
8. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 08.10.2020 у справі № 826/3443/18. URL : <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=92194266&red=10000355b6bceff838eca851c3ac3b49fd825a8&d=5> (дата звернення: 13.09.2025).
9. Справа Аксу проти Туреччини (Заява 4149/04 та 41029/04) : рішення від 27.07.2010. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-7350> (дата звернення: 15.09.2025).
10. Справа Берден проти Сполученого Королівства (Заява 13378/05) : рішення від 12.12.2006. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-78427> (дата звернення: 15.09.2025).
11. Справа Тенасе проти Молдови (Заява 7/08) : рішення від 27.04.2010. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-1009> (дата звернення: 15.09.2025).

REFERENCES

1. Verkhovna Rada of Ukraine (2024, October 7). Pro advokaturu ta advokats'ku diyal'nist' : Zakon Ukrainy [A law of Ukraine is "On innovative «About advocacy and advocacy activity»]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
2. Rada advokativ Ukrainy (2014, August 30). Rishennya «Polozhennya pro poriyadok pryynyattya ta roz-hlyadu skarh shchodo nenalezhnoyi povedinky advokata, yaka mozhe maty naslidkom yoho dystsyplinarnu vidpovidal'nist'» [Decision "Regulations on the procedure for accepting and considering complaints regarding the improper behavior of a lawyer, which may result in his disciplinary responsibility"]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr120871-14#Text>
3. Verkhovna Rada of Ukraine (1960, December 28). Kryminal'no-protsesual'nyy kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001-05#Text>
4. Verkhovna Rada of Ukraine (2012, April 28). Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
5. Postanova Verkhovnoho sudu u skladi kolehiyi suddiv Kasatsiynoho administratyvnoho sudu u spravi № 826/13442/15 (2018, July 12) [Resolution of the Supreme Court composed of the panel of judges of the Administrative Court of Cassation in case № 826/13442/15]. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/75285245>

6. Rishennya Okruzhnoho administratyvnoho sudu m. Kyieva u spravi № 826/11022/17 (2018, November 2) [Decision of the District Administrative Court of Kyiv in case № 826/11022/17]. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/77536676>

7. Postanova Shostoho apelyatsynoho administratyvnoho sudu u spravi № 826/14540/17 (2018, October 30) [Resolution of the Sixth Administrative Court of Appeal in case № 826/14540/17]. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/77536676>

8. Postanova Kasatsynoho administratyvnoho sudu po spravi № 826/3443/18 (2020, October 8) [Resolution of the Cassation Administrative Court on the case № 826/3443/18]. URL : <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=92194266&red=10000355b6bcff838eca851c3ac3b49fd825a8&d=5>

9. Sprava Aksu proty Turechchyny (Zayava 4149/04 ta 41029/04) : rishennya vid 27.07.2010 [Case of Aksu v. Turkey (Application 4149/04 and 41029/04) : Judgment 27.7.2010]. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-7350>

10. Sprava Berden proty Spoluchenoho Korolivstva (Zayava 13378/05) : rishennya vid 12.12.2006 [Case of Burden v. the United Kingdom (Application 13378/05) : Judgment 12.12.2006]. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-78427>

11. Sprava Tanase proty Moldovy (Zayava 7/08) : Rishennya vid 27.04.2010. [Case of Tanase v. Moldova (Application 7/08) : Judgment 27.4.2010]. URL : <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-1009>

V. I. Vovniuk. STAGES OF DISCIPLINARY PROCEEDINGS: PROBLEM ISSUES AND PROPOSALS FOR THEIR SOLUTION

This study attempts to analyze the validity of the regulatory provisions regulating the structure of disciplinary proceedings against a lawyer. It is noted that the main provisions of the problem under study are set out in the Law of Ukraine "On the Bar and Advocacy" dated 05.07.2012.

The structure of disciplinary proceedings against a lawyer and the validity of the stages reflected in it were investigated.

It is noted that the very structure of disciplinary proceedings against a lawyer, given the adoption by the Verkhovna Rada of Ukraine in April 2012 of the new Criminal Procedure Code (hereinafter referred to as the CPC), which establishes a new structure of stages of the criminal process, quite closely repeats the structure of the criminal process, which is enshrined in this code. However, certain elements also evoke associations with the provisions of the 1960 Code of Criminal Procedure.

A thorough study of the content of the procedure during disciplinary proceedings at various stages revealed quite serious problems that have a negative impact on the completeness of disciplinary proceedings, ensuring its efficiency, compliance with the procedural deadlines provided for by law, as well as compliance with the principle of procedural economy.

Resolving the identified problematic issues would, in addition to the above, allow to some extent limit or even eliminate the possibility of illegal evasion of guilty lawyers from responsibility for disciplinary offenses committed by them.

Key words: *complaint, closure of disciplinary proceedings, qualification and disciplinary commission of the bar, consideration terms, disciplinary liability of an attorney.*